

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202977
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6620202977.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1,750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločnosti pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, 821 08 Bratislava, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: P. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, XXX XX P., o zaplatenie 1.434,54 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti platobnému rozkazu Okresného súdu Lučenec č. k. 7Csp/68/2020 - 55 zo dňa 11. 08. 2020, takto

rozhodol:

I. Platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec č. k. 7Csp/68/2020 - 55 zo dňa 11. 08. 2020 vo výroku II. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým platobným rozkazom Okresný súd Lučenec (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu žalobcovi sumu 1.434,54 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.414,54 Eur od 17. 03. 2018 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na danom súde (výrok I.). Výrokom II. uložil súd žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahraďiť žalobcovi trovy konania vo výške 86,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 196,78 Eur na účet zástupcu žalobcu.

2. Proti platobnému rozkazu vo výroku o povinnosti zaplatiť trovy konania, t. j. proti výroku II. podal včas odvolanie žalovaný. V tomto uviedol, že úctivo žiada o zrušenie výroku o náhrade trov konania, nakoľko sa nachádza vo výkone trestu a nie je pracovne zaradený. Má za to, že z hľadiska jeho finančných pomerov existuje dôvod na zrušenie výroku o náhrade trov konania vo veci sp. zn. 7Csp/68/2020.

3. Odvolanie žalovaného do výroku o trovách konania bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu elektronicky dňa 13. 10. 2020.

4. Totožného dňa, t. j. 13. 10. 2020, bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobcu učené prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu, nazvané ako Žiadosť o zaslanie doložky vykonateľnosti, v ktorom žalobca požiadal súd o zaslanie doložky vykonateľnosti k platobnému rozkazu č. k. 7Csp/68/2020 zo dňa 11. 08. 2020.

5. K odvolaniu žalovaného do výroku o náhrade trov konania sa žalobca nevyjadril.

6. Odvolací súd predovšetkým uvádza, že ako predbežnú posúdil otázku prípustnosti odvolania proti výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol súčasne o nároku na náhradu trov konania a aj o samotnej výške náhrady trov konania platobnom rozkaze, ako aj to, či o tomto odvolaní má rozhodnúť krajský súd alebo priamo súd, ktorý napádaný platobný rozkaz vydal. Je zrejme, že napádaným výrokom platobného rozkazu súd súčasne rozhodol o nároku na náhradu trov konania, aj o samotnej výške náhrady trov konania. V zmysle § 265 ods. 1 posledná veta CSP výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie. V súlade s ust. § 357 písm. m/ CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Ustanovenie § 262 ods. 2 CSP stanovuje výlučnú právomoc na rozhodnutie o výške náhrady trov súdnemu úradníkovi. Postavenie vyššieho súdneho úradníka definuje zákon č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch s tým, že v zmysle § 3 ods. 1 je vyšší súdny úradník oprávnený vykonávať úkony súdu v civilnom procese, správnom súdnom procese, trestnom konaní, konkurznom konaní a inú činnosť súdu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. V zmysle § 3 ods. 5 môže vyšší súdny úradník konať a rozhodovať samostatne, t. j. vo vlastnom mene, len na základe poverenia sudcu a v zákone, resp. rozvrhu práce vymedzenom okruhu. Treba tiež podotknúť, že pravidlo formulované poslednou vetou § 174 ods. 1 OSP („opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý platobný rozkaz vydal“) sa v CSP nezachovalo, a teda prípadné odvolanie voči trovám v platobnom rozkaze by preto muselo byť prejednané odvolacím súdom, ktorý by bol povinný posudzovať nielen nárok, ale aj samotnú výšku trov uvedených v platobnom rozkaze. Tak ako to vyplýva nielen z vyššie citovaného zákona o súdnych úradníkoch, ale aj z Ústavy SR, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi, nemôže byť sudcovi odňatá možnosť rozhodnúť o nejakej čiastkovej otázke vo veci, ktorá mu bola na rozhodnutie pridelená, keď je výlučne len na zákonnom sudcovi či na rozhodnutie o tejto čiastkovej otázke poverí inú osobu (vyššieho súdneho úradníka, tajomníka), ak je to podľa zákona, resp. rozvrhu práce prípustné alebo si vymieni o tejto čiastkovej otázke rozhodnúť sám.

7. Podľa § 265 ods. 1 CSP má súd v platobnom rozkaze uložiť, aby žalovaný zaplatil pohľadávku a trovy konania. Pri subsidiárnom použití § 262 ods. 1 a 2 CSP by teda platobný rozkaz mal doslovne obsahovať len výrok, ktorým by sa uložila žalovanému len povinnosť zaplatiť pohľadávku a náhradu trov konania a vyslovilo sa, že o výške náhrady trov konania sa rozhodne samostatným uznesením, čo je však v priamom rozpore s ust. § 265 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa platobným rozkazom v lehote 15 dní uloží žalovanému zaplatiť okrem uplatnenej peňažnej pohľadávky alebo jej časti aj náhradu trov konania, keď nie je možné, aby sa niekomu ukladala povinnosť v stanovenej lehote (15 dní) zaplatiť náhradu trov konania bez toho, aby táto bola explicitne vyčíslená. Preto podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné vykladať ustanovenie § 265 ods. 1 CSP ako lex specialis k ust. § 262 ods. 1 CSP. Tak, ako to odvolací súd uviedol už vyššie, výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje v zmysle § 265 ods. 1 vety poslednej CSP za uznesenie. Je preto možné toto uznesenie (platobný rozkaz), ak bude ukladať povinnosť zaplatiť konkrétnu sumu náhrady trov, vnímať z hľadiska opravných prostriedkov tak, že tento platobný rozkaz pre potreby odvolania voči jeho trovám, uznesenie v sebe spája uznesenie podľa § 265 ods. 1 a 2 CSP, teda je proti nemu súčasne prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP), pokiaľ sa týka posúdenia otázky kto a komu je povinný nahradiť trovy konania a z akého dôvodu a v akom rozsahu, ako aj sťažnosť, pokiaľ sa týka posúdenia samotného vyčíslenia náhrady trov konania. V tejto prejednáwanej veci neprichádza do úvahy ten výklad, že rozhodnutie je obsahovo len uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP, teda je proti nemu prípustná len sťažnosť, nakoľko vo veci nerozhodol vyšší súdny úradník, ale priamo sudca.

8. Zároveň je podľa odvolacieho súdu potrebné poukázať na základný princíp vyjadrený v článku IV. CSP, podľa ktorého, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu k posudzovanej právnej veci. Ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

9. Tak ako to vyplýva z dôvodovej správy k citovanému článku IV., tento upravuje analógiu legis a analógiu iuris, ktorá ma ako výkladové pravidlo svoje nesporné miesto i v predpisom procesného práva. Reflektuje na zákaz odopretia spravodlivosti (denegatio iusticiae), teda, že sudca nemôže spor neprejednať a rozhodnúť, ak chýba výslovná právna úprava v prejednáwanej veci. Klasické interpretačné

pravidlo analógie umožňuje sudcovi použiť ustanovenie, ktoré svojím obsahom a účelom je natoľko podobné, že je žiaduce posúdiť podľa neho i právne veci, ktoré do hypotézy právnej normy výslovne počítané neboli.

10. Poukazujúc na uvedené a aplikujúc čl. IV. CSP, reflektujúc na zákaz odopretia spravodlivosti, odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tak, ako to odvolací súd uviedol vyššie, odvolanie prípustné, preskúmal odvolací súd platobný rozkaz v jeho napadnutej časti - vo výroku II. o náhrade trov konania v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380, § 381 a § 383 CSP a bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. V prejednávanej veci z predloženého spisového materiálu vyplýva, že po doručení návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu súd prvej inštancie tento posúdil a vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 7Csp/68/2020 - 55 zo dňa 11. 08. 2020, popísaný v úvodnej časti odôvodnenia tohto uznesenia. Žalovaný proti uvedenému platobnému rozkazu v časti výroku II. o trovách konania podal včas odvolanie, pričom v dôsledku uvedeného (nepodania odporu) platobný rozkaz vo výroku I. nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 17. 10. 2020. Možno tak konštatovať, že vzhľadom na výsledok konania bol žalobca v prejednávanej veci procesne úspešný v celom rozsahu a súd prvej inštancie správne uložil povinnosť náhrady trov konania vo výške 86,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 196,78 Eur žalovanému, i keď terminologicky trovami konania je potrebné rozumieť ako súdny poplatok, tak i trovy právneho zastúpenia sporovej strany vzniknuté v súvislosti s konkrétnym súdnym konaním.

14. Z predloženého odvolania žalovaného vyplýva, že tento nesúhlasí s rozhodnutím súdu ukladajúcim povinnosť náhrady trov konania, pričom sám žalovaný uvádza, že žiada o zrušenie výroku o náhrade trov konania. Uvedené dôvodí skutočnosťou, že sa nachádza vo výkone trestu, nie je pracovne zaradený a táto situácia odôvodňuje rozhodnutie o „zrušení výroku o náhrade trov konania“. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že odvolaciu námietku žalovaného nevyhodnotil ako dôvodnú, spôsobilú prívodiť iné rozhodnutie o veci než učinil súd prvej inštancie. Ako bolo uvedené už vyššie, žalobca bol vo veci samej vydaním platobného rozkazu súdom a nadobudnutím účinkov právoplatnosti uvedeného, úspešný v celom rozsahu ohľadom ním žalobou uplatňovaného nároku, preto s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP s poukazom na celkový úspech žalobcu vo veci je dôvodné ukladať povinnosť náhrady trov konania žalovanému ako procesne neúspešnej strane sporu v celom rozsahu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní, pri právnom uplatňovaní svojho nároku, zastúpený zástupcom z radu advokátov, reálne mu v súvislosti s uplatnením práva na súde voči žalovanému trovy vznikli. Samotný výkon trestu žalovaným, a teda trestnoprávna sankcia za porušovanie zákona žalovaným nie je a nemôže byť dôvodom pre odpustenie povinnosti inak vyplývajúcej zo zákona. Inými slovami, výkon trestu žalovaným, uložený ako sankcia za porušenie hmotnoprávnej normy (ustanovení Trestného zákona), nemôže byť na prospech žalovaného v podobe odpustenia povinnosti náhrady nákladov, ktoré vznikli oprávnene osobe uplatňujúcej si dôvodne právo voči žalovanému.

15. S poukazom na uvedené odvolací súd platobný rozkaz súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 86,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 196,78 Eur na účet zástupcu žalobcu, potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, keď žalovaný, ktorý odvolacie konanie inicioval, nebol v odvolacom konaní úspešný ani sčasti, a teda celý procesný úspech v odvolacom konaní prináleží žalobcovi. Žalobcovi by tak s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, avšak z predloženého spisového materiálu vyplýva, že žalobca sa k odvolaniu žalovaného do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril, a teda s odvolacím konaním žalobcovi žiadne trovy nevznikli. Preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).